

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. Ožujka 2019, uputio Trgovački sud u Zagrebu (Hrvatska) — PARKING d.o.o. protiv SAWAL d.o.o.

(Predmet C-267/19)

(2019/C 263/30)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Trgovački sud u Zagrebu

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PARKING d.o.o.

Tuženik: SAWAL d.o.o.

Prethodna pitanja

1. Je li odredba nacionalnog zakonodavstva i to odredba članka 1. Ovršnog zakona (objavljen u NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17), kojom se javnim bilježnicima daje ovlast da provode prisilno ostvarenje tražbine na temelju vjerodostojne isprave, donošenjem rješenja o ovrsi, kao ovršnog naslova, bez izričitog pristanka ovršenika PRAVNE OSOBE OSNOVANE U REPUBLICI HRVATSKO), u skladu sa člankom 6.1. Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda i sa člankom 18. Ugovora o Europskoj uniji i Ugovora o funkcioniranju Europske unije, imajući pri tom u vidu citirane presude broj C-484/15 i C-551/15.
2. Može li se tumačenje izraženo u presudi Suda Europske unije C-484/15 C-551/15 primijeniti u konkretno izloženom predmetu ovoga suda pod poslovnim brojem Povrv-1614/2018, odnosno treba li Uredbu br. 1215/2012 tumačiti na način da javni bilježnici u Hrvatskoj, kada postupaju u okviru ovlasti koje su im povjerene nacionalnim pravom u ovršnim postupcima na temelju „vjerodostojne isprave” u kojoj su ovršenici pravne osobe osnovane u drugim državama članicama Europske unije, nisu obuhvaćeni pojmom „sud” u smislu te uredbe.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2019. uputio Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Hrvatska) — Obala i lučice d.o.o. protiv NLB Leasing d.o.o.

(Predmet C-307/19)

(2019/C 263/31)

Jezik postupka: hrvatski

Sud koji je uputio zahtjev

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Obala i lučice d.o.o.

Tuženik: NLB Leasing d.o.o.

Prethodna pitanja

1. Da li je dozvoljeno da javni bilježnici dostavu pismena izvrše primjenom Uredbe (EZ) br. 1393/2007 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima, u slučaju kada javni bilježnici dostavljaju svoje odluke u predmetnima na koje se ne primjenjuje Uredba br. 1215/2012 ⁽²⁾, s obzirom na to da javni bilježnici u Republici Hrvatskoj, kada postupaju u okviru ovlasti koje su im povjerene nacionalnim pravom u ovršnim postupcima na temelju „vjerodostojne isprave”, nisu obuhvaćeni pojmom „sud” u smislu te Uredbe br. 1215/2012. Odnosno, kako javni bilježnici nisu obuhvaćeni pojmom „sud” na temelju Uredbe br. 1215/2012, mogu li oni u okviru ovlasti koje su im povjerene nacionalnim pravom u ovršnom postupku na temelju „vjerodostojne isprave” primjenjivati pravila o dostavi pismena na temelju Uredbe (EZ) br. 1393/2007?
2. Da li se parkiranje na ulici i javnoj prometnoj površini, kada je pravo na naplatu predviđeno Zakonom o sigurnosti prometa na cestama i pravilima o obavljanju komunalne djelatnosti kao javne djelatnosti, može smatrati građanskom stvari u smislu Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena), a koja uređuje pitanje nadležnosti sudova te priznanja i izvršenja odluka sudova u građanskim i trgovačkim stvarima, naročito uzimajući u obzir činjenicu da se vozilo zatečenom bez parkirne karte ili s nevažećom parkirnom kartom odmah određuje obveza plaćanja dnevne karte kao da su cijeli dan bili parkirani neovisno o točnom vremenu korištenja parkirnog mjesta pa takva naplata dnevne karte ima kaznene elemente i u nekim državama članicama se takvo parkiranje smatra prometnim prekršajem?
3. Da li sudovi u prethodno navedenim sudskim sporovima koji se tiču parkiranja na ulici i javnoj prometnoj površini, kada je pravo na naplatu predviđeno Zakonom o sigurnosti prometa na cestama i pravilima o obavljanju komunalne djelatnosti kao javne djelatnosti, mogu vršiti dostavu pismena tuženicima u druge države članice na temelju Uredbe (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima?

Ako bi na temelju prethodno navedenih pitanja bilo određeno da je ova vrsta parkiranja građanska stvar, postavljaju se dodatna pitanja:

4. U ovoj pravnoj stvari se primjenjuje pretpostavka sklapanja ugovora samim parkiranjem na ulici na mjestu koje je označeno horizontalnom ili vertikalnom signalizacijom, odnosno smatra se da je samim parkiranjem sklopljen ugovor a ako se ne plati cijena po satu parkiranja onda se mora platiti dnevna karta, stoga se postavlja pitanje da li je ta pretpostavka sklapanja ugovora samim parkiranjem i pristanak na plaćanje cijene dnevne karte ako se ne kupi karta po satu parkiranja odnosno ako protekne vrijeme za koje je kupljena karta protivna osnovnim pravilima o pružanju usluga iz čl. 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i preostale pravne stečevine Europske unije?
5. Samo parkiranje je u ovoj pravnoj stvari izvršeno u Zadru, pa postoji određena veza između tog ugovora i suda Republike Hrvatske no da li je takvo parkiranje „usluga” u skladu s čl. 7. st. 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012, jer usluga podrazumijeva da stranka koja pruža uslugu izvršava određene aktivnosti, odnosno da izvršava određenu djelatnost uz naknadu, pa se postavlja pitanje da li je aktivnost tužitelja dovoljna da bi se smatrala uslugom? Ako ne bi postojala posebna nadležnost suda u Republici Hrvatskoj na temelju čl. 7. st. 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012, onda bi se postupci morali voditi pred sudom tuženikova domicila.
6. Da li se parkiranje na ulici i javnoj prometnoj površini, kada je pravo na naplatu predviđeno Zakonom o sigurnosti prometa na cestama i pravilima o obavljanju komunalne djelatnosti kao javne djelatnosti te se naplata vrši samo određeno vrijeme u toku dana, može smatrati ugovorom o najmu nekretnine na temelju čl. 24. st. 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012?

7. Ako se u ovoj pravnoj stvari ne bi mogla primijeniti prethodno navedena pretpostavka daje do sklapanja ugovora došlo samim parkiranjem (četvrto pitanje), da li bi se takva vrsta parkiranja gdje ovlast za naplatu parkiranja proizlazi iz Zakona o sigurnosti prometa na cestama i predviđeno je plaćanje dnevne karte ako se unaprijed ne plati karta po satu korištenja parkirnog mjesta ili ako protekne vrijeme za koje je karta plaćena, mogla smatrati deliktom odnosno kvazideliktom u smislu čl. 7. st. 2. Uredbe (EU) br. 1215/2012?
8. U ovoj pravnoj stvari je činjenica parkiranja bila prije pristupa Republike Hrvatske Europskoj Uniji, odnosno 30. lipnja 2012. u 13:02 sati, stoga se postavlja pitanje da li se uredbe koje se odnose na pitanje primjene mjerodavnog prava i to Uredba br. 593/2008 ⁽³⁾ odnosno Uredba br. 864/2007 ⁽⁴⁾ mogu primjenjivati u ovoj pravnoj stvari, s obzirom na vremensko važenje tih Uredbi?

Ako bi sud Europske unije bio nadležan za davanje odgovora u pogledu primjene materijalnog prava onda se postavlja daljnje pitanje:

9. Da li je pretpostavka sklapanja ugovora samim parkiranjem i pristanak na plaćanje cijene dnevne karte ako se ne kupi karta po satu parkiranja odnosno ako protekne vrijeme za koje je kupljena karta protivna osnovnim pravilima o pružanju usluga iz čl. 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i preostale pravne stečevine Europske unije neovisno o tome da li je vlasnik vozila fizička ili pravna osoba? Odnosno da li se u pogledu primjene materijalnog prava u ovoj pravnoj situaciji mogu primjenjivati pravila iz čl. 4. Uredbe br. 593/2008, (jer u ovom spisu ne prileži dokaz da su stranke ugovorile primjenu mjerodavnog prava)?
- ako bi bila riječ o ugovoru, da li je u ovoj pravnoj stvari riječ o ugovoru o uslugama, odnosno da li bi se takav ugovor o parkiranju mogao smatrati uslugom iz čl. 4. st. 1. b) Uredbe br. 593/2008?
  - podredno da li bi se ovaj parking mogao smatrati ugovorom o najmu sukladno čl. 4. st. 1. e) Uredbe br. 593/2008?
  - podredno ako bi se na ovaj parking primjenjivala odredba čl. 4. st. 2. Uredbe br. 593/2008, postavlja se pitanje što je u ovoj pravnoj stvari karakteristična činidba jer je tužitelj u osnovi samo iscrtao površinu ulice za parkiranje i naplaćuje parking dok tuženik vrši parkiranje i plaća parking. Naime ako bi se smatralo da je karakteristična činidba tužitelja onda bi se primjenjivalo pravo Republike Hrvatske, a ako bi bila karakteristična činidba tuženika onda bi se primjenjivalo pravo Republike Slovenije. Ipak, s obzirom na to da je pravo na naplatu parkinga u ovom slučaju uređeno pravom Republike Hrvatske s kojim je onda u užoj vezi, da li bi se u ovakvoj pravnoj stvari ipak primjenjivalo dodatno pravilo iz čl. 4. st. 2. Uredbe br. 593/2008.
  - ako bi bila riječ o izvanugovornoj obvezi na temelju Uredbe br. 864/2007 da li se takva izvanugovorna obveza može smatrati štetom pa bi se mjerodavno pravo utvrđivalo na temelju čl. 4. st. 1. Uredbe br. 864/2007?
  - podredno, da li bi se takva vrsta parkiranja mogla smatrati neosnovanim bogaćenjem pa bi se mjerodavno pravo utvrđivalo na temelju čl. 10. st. 1. Uredbe br. 864/2007?
  - podredno, da li bi se takva vrsta parkiranja mogla smatrati poslovođstvom bez naloga, pa bi se mjerodavno pravo utvrđivalo na temelju čl. 11. st. 1. Uredbe br. 864/2007?
  - podredno, da li bi se ova vrsta parkiranja mogla smatrati predugovornom odgovornosti tuženika, pa bi se mjerodavno pravo utvrđivalo na temelju čl. 12. st. 1. Uredbe br. 864/2007?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima („dostava pismena“), i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1348/2000 (SL 2007 L 324, str. 79). (Posebno izdanje na hrvatskom jeziku: Poglavlje 19 Svezak 007 Str. 171.)

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012 L 351, str. 1). (Posebno izdanje na hrvatskom jeziku: Poglavlje 19 Svezak 011 Str. 289).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) (SL 2008 L 177, str. 6). (Posebno izdanje na hrvatskom jeziku: Poglavlje 19 Svezak 006 Str. 109).

⁽⁴⁾ Uredba (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze („Rim II“) (SL 2007 L 199, str. 40). (Posebno izdanje na hrvatskom jeziku: Poglavlje 19 Svezak 006 Str. 73).